

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/149/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116209307
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8116209307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1. B.Á. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, O., 2. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ruská Nová Ves 207, Ruská Nová Ves, právne zastúpených JUDr. Lukáš Kišeľak, advokát, so sídlom Jarkova 63, Prešov, o zaplatenie 21 344,19 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný v 1.rade a žalovaný v 2.rade, a to každý zvlášť, majú voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom došlým súdu dňa 03.05.2016 sa žalobca domáhal na žalovaných zaplatenia sumy 21344,19 € s príslušenstvom spočívajúcom v úroku z omeškania. V žalobe uviedol, že pohľadávku, ktorú v konaní uplatňuje, nadobudol na základe postúpenia od postupcu Slovenská sporiteľňa, dňa 23.10.2015. Má ísť o pohľadávku zo zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 25.07.2008 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi. Vzhľadom na to, že žalovaní úver riadne nesplácali, žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa si uplatňuje nárok na vrátenie dlžnej sumy prostredníctvom súdu.

2. Žalovaní sa k žalobe písomne vyjadrili prostredníctvom právneho zástupcu podaním došlým súdu dňa 05.09.2016 (č.l. 80 - 84). Žalovaní uviedli, že

- uplatnená pohľadávka je premlčaná, pretože k jej zosplatneniu došlo dňa 03.05.2013 a žaloba bola na súde podaná až dňa 04.05.2016,
- namietajú nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože tento pred postúpením pohľadávky nepostupoval podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka,
- namietajú nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu pre nedodržanie postupu podľa § 92 ods.8 zákona o bankách,
- namietajú absenciu práva právneho predchodcu žalobcu na vyvolanie mimoriadnej splatnosti úveru.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom spisu a zistil nasledujúce: Dňa 25.07.2008 bola medzi Slovenskou sporiteľňou ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkom úver vo výške 750000,-Sk, ktorý mal byť splácaný mesačnými splátkami vo výške 3860,-Sk od 20.08.2008, pričom konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 20.06.2038. Pohľadávka z predmetného úveru bola na základe zmluvy zo dňa 27.06.2013 o postúpení pohľadávok č. 1238/2015/CE postúpená zo Slovenskej sporiteľne na žalobcu.

4. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah: Námietka žalovaných týkajúca sa premlčania uplatnenej pohľadávky - táto podľa súdu nie je správna. Žalovaní vychádzajú z toho, že k zosplatneniu pohľadávky uplatnenej žalobou došlo na základe jednostranného právneho úkonu právneho predchodcu žalobcu s názvom „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ vyhotoveného dňa 06.05.2013 (č. I. 48 - 49), podľa ktorého Slovenská sporiteľňa dňa 03.05.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru.

4.1. Podľa § 565 OZ - Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

4.2. Právny úkon, ktorým zosplatnenie pohľadávky nepochybne je, môže mať spätné (retroaktívne) účinky iba v prípade, ak to ustanoví zákon. Podľa názoru súdu je neprípustné, aby mohlo byť zosplatnenie vykonané spätné, čím by sa vlastne vytvoril stav, že so zaplatením zosplatnenej pohľadávky sa dlžník dostáva do omeškania ešte skôr ako sa o tomto zosplatnení dozvie. Takto to bolo aj v danom prípade, keď list o zosplatnení úveru vo vzťahu k žalovaným bol vyhotovený dňa 06.05.2013, doručený dňa 14.05.2013, pričom k zosplatneniu malo dôjsť dňom 03.05.2013. K mimoriadnej splatnosti úveru tak nemohlo dôjsť pred dátumom 14.05.2013.

4.3. Na ilustráciu súd uvádza, že záver o tom, že strata výhody splátok nemôže predchádzať príslušný právny úkon veriteľa vyplýva aj z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006, podľa ktorého: „dovolateľ správne v této souvislosti uvádí, že bylo na věřiteli, zda a případně kdy svého oprávnění požadovat zaplacení celé pohledávky <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxwq3dfmrqxm23b&conversationId=2469648>> (zůstatku úveru <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boov3gk4q&conversationId=2469648>> s příslušenstvím) využije, a že splatnost celé pohledávky <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxwq3dfmrqxm23b&conversationId=2469648>> nemůže nastat dříve, dokud věřitel <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boozsxe2lumvwa&conversationId=2469648>> nepožádá dlužníka <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6bomrwhk6tonfvq&conversationId=2469648>> o její zaplacení z důvodu prodlení se zaplacením splátky (splátek); pro splatnost celé pohledávky <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxwq3dfmrqxm23b&conversationId=2469648>> není významné, kdy věřitel <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boozsxe2lumvwa&conversationId=2469648>> mohl dlužníka <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6bomrwhk6tonfvq&conversationId=2469648>> z důvodu jeho prodlení se splátkami o zaplacení celé pohledávky <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxwq3dfmrqxm23b&conversationId=2469648>> nejdříve požádat, ale zda a kdy se rozhodl svého oprávnění využít a zda, popřípadě kdy ho tedy o zaplacení celé pohledávky <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxwq3dfmrqxm23b&conversationId=2469648>> skutečně požádal, neboť by jinak měl vůči dlužníku <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6bomrwhk6tonfvq&conversationId=2469648>> nadále nárok jen na sjednané splátky.“

4.4. V konečnom dôsledku však súd poukazuje na to, že k premlčaniu (pri aplikácii premlčacej doby - 3 roky) uplatnenej pohľadávky by nedošlo ani v prípade, ak by k zosplatneniu úveru došlo dňa 03.05.2013, nakoľko žaloba bola podaná na súd faxom dňa 03.05.2016 a v zákonnej lehote bola doplnená tak, že sa na ňu pozerá, že dňom podania žaloby bol deň 03.05.2016.

5. Námietka žalovaných ohľadne absencie práva právneho predchodcu žalobcu na vyvolanie mimoriadnej splatnosti úveru. Túto námietku žalovaní odôvodnili tak, že táto možnosť je uvedená iba v Obchodných podmienkach, resp. Všeobecných obchodných podmienkach a majú za to, že v zmluve sa nikde nenachádza inkorporačná doložka o tom, že Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky nie sú súčasťou uzavretej zmluvy o úvere.

5.1. Táto námietka žalovaných nie je správna. Súd poukazuje na samotnú zmluvu o úvere uzatvorenú dňa 25.07.2008 (č. I. 21-22), kde v časti II. záverečné ustanovenie v bode 2. sa uvádza: „Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a

podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.“ Je teda zrejmé, že uvedená námietka žalovaných je irelevantná, pretože inkorporačná doložka je zreteľne v zmluve uvedená.

6. Námietka žalovaných týkajúca sa nedodržania postupu podľa § 53 ods.9 OZ. Súd má za to, že táto námietka je relevantná. Podľa § 53 ods.9 OZ - Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>najsôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

6.1. Z ustanovenia § 53 ods.9 OZ je nepochybné, že proces predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru je rozdelený do 2 fáz. 1. fáza - upozornenie na možnosť zosplatnenia najmenej 15 dní pred jeho vykonaním. 2. fáza - samotné zosplatnenie. Obe vyššie uvedené fázy sú rovnocenné a možnosť 2. fázy je podmienená fázou č. 1. Je preto len a len vecou dodávateľa, aby pre prípad sporu vedel preukázať realizáciu oboch fáz zosplatnenia. Pri tak dôležitom úkone ako je zosplatnenie je potom len logické, že dodávateľ má listiny sa ho týkajúce doručovať tak, aby ich doručenie preukázať vedel.

6.2. Súd výzvou zo dňa 30.05.2016 (č. I. 60) vyzval žalobcu okrem iného, aby preukázal doručenkami alebo iným nesporným spôsobom, že pred zosplatnením pohľadávky sa postupovalo podľa § 53 ods. 9 OZ. Podaním došlým súdu dňa 17.10.2016 (č. I. 94 - 101) žalobca súdu oznámil, že výzvou k úhrade dlžnej čiastky nedisponuje.

7. Na prípadnú možnú námietku žalobcu o tom, že v prejednávanej veci postup podľa § 53 ods. 9 OZ nemusel byť dodržaný z dôvodu, že k zosplatneniu došlo nie pre omeškanie so splácaním ale z iného dôvodu, súd uvádza:

7.1. Pokiaľ ide o samotné predčasné zosplatnenie úverovej pohľadávky, k tomu malo dôjsť na základe bodu 7.6 Všeobecných obchodných podmienok vydaných Slovenskou sporiteľňou a. s. účinných od 01.08.2002 z dôvodu, že na predmet záložného práva, ktorým bol záväzok žalovaných zo zmluvy o úvere zabezpečený, bola vyhlásená dražba spoločnosťou Adventuris s.r.o., Zámocká 3, pričom navrhovateľom dražby sú vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu, v ktorom sa predmetný byt, ktorý bol predmetom záložného práva nachádza. 7.2. Bod 7.6 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s., uvádza, že ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanie zo strany klienta a/alebo nastane ďalších 16 dôvodov v bode 7.6.1 uvedených, banka je oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

7.3. Vo vzťahu k listine týkajúcej sa predčasného zosplatnenia úveru súd uvádza, že túto považuje za neplatnú pre jej neurčitosť, pretože z nej jednoznačne nevyplýva dôvod (uvedený vo VOP), pre ktorý k predčasnému zosplatneniu došlo, čo je nevyhnutné. V rámci právnej argumentácie súd analogicky poukazuje na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo/1233/2011 zo dňa 31.01.2012, týkajúce sa odstúpenia od zmluvy, v ktorom sa uvádza: „Údaj o dôvode odstúpenia je imanentnou súčasťou každého jednostranného odstúpenia od právneho úkonu; bez uvedenia tohto údaja nemožno pokladať jednostranné odstúpenie od právneho úkonu za perfektné a nemôže mať za následok sledované právne účinky.“ V prejednávanej veci nie je zrejmé, pre ktorý z dôvod uvedených vo VOP k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo.

7.4. Súd má tiež za to, že uvedené ustanovenie VOP je v časti týkajúcej sa možnosti vyhlásenia predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru neplatné pre rozpor s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka - zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (rozumej Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

7.5. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najnesôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

7.6. Súd má teda za to, že možnosť predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru možno v rámci úverového vzťahu, ktorého zmluvnou stranou je spotrebiteľ, dojednať iba pri omeškaní so splácaním splátok, na ktoré je plnenie rozdelené. Dojednanie možnosti zosplatnenia úveru veriteľom z iného dôvodu ako pre omeškanie s plnením splátok, tak nie je ničím iným ako odchýlením sa zmluvných podmienok od § 565 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo je neprípustné a preto neplatné. V tomto prípade dohodnutie dôvodov iných znamená prekročenie zákona v neprospech spotrebiteľa, a preto je takéto dojednanie absolútne neplatné. Aj na základe uvedeného, teda súd robí záver, že k platnému predčasnému zosplatneniu úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo.

8. Námiетка žalovaných týkajúca sa neplatnosti postúpenia pohľadávky. V prejednávanej veci, má súd za to, že k platnému predčasnému zosplatneniu pohľadávky nedošlo.

8.1. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách - ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahov medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

8.2. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka - veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka - postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka - ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. 8.3. V súvislosti s postúpením pohľadávky sa zvykne postupník odvolávať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Obo210/01 publikované v periodiku Zo súdnej praxe pod číslom 66/2003, ktorého právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku, skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“

8.4. V tejto súvislosti procesný súd uvádza, že Najvyšší súd SR v novšom rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/76/2007, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu pod č. 46/2009 uviedol, že: „Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca ale dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi síce neoznámil, avšak postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukázal. Na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného ustanovenia však nemožno činiť záver, že dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. V ustanovení § 526 a ani na inom mieste Občiansky zákonník nerozlišuje takéto dve postavenia dlžníka z hľadiska jeho možnosti namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Najvyšší súd ďalej uviedol, že v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, resp. o jej splnenie, kedy postúpená pohľadávka nie je ešte uhradená, je však súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ak vyjdú v konaní najavo. Absolútna neplatnosť právneho úkonu znamená, že priamo zo zákona a od počiatku sa na dotknutý právny úkon hľadí, ako keby nebol urobený. Odlišný prístup by znamenal obchádzanie ustanovení o absolútnej neplatnosti právnych úkonov.“

8.5. Procesný súd má teda za to, že je oprávnený zaoberať sa platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

9. Pokiaľ žalobca poukazuje na uznesenie KS v PO č. k. 11Co/206/2015-129, ide o právny názor, ktorý je v rámci Krajského súdu v Prešove ako aj v rámci súdnej praxe v SR menšinový, pričom je len vecou KS v PO, že nezabezpečil zjednotenie rôznych právnych názorov svojich senátov.

9.1. V uvedenom rozhodnutí krajský súd poukazuje na Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a to konkrétne na bod 18, článok 14, ktorý je v rovnakom znení daný aj v prejednávanej veci. Tento článok znie nasledujúco: „Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené

alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú ako aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne z predchádzajúcim písomným súhlasom banky.“

9.2. Procesný súd má za to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách v smere ochrany spotrebiteľa je ustanovením kogentným, a preto sa od neho nemožno odchyliť. V danom prípade zmluvnou úpravou nemožno žiadnym spôsobom obchádzať ustanovenie § 92 ods. 8, preto v rozsahu, v ktorom sa to deje, je článok 18 bod 14 Všeobecných obchodných podmienok neplatný. Navyše z tohto článku, je zrejme značná nerovnováha práv a povinností banky a spotrebiteľa, kde bez ďalšieho banka môže svoju pohľadávku kedykoľvek postúpiť inému subjektu, naopak, klient, teda spotrebiteľ svoju pohľadávku voči banke môže postúpiť výlučne iba s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

10. V rámci právnej argumentácie poukazuje ďalej súd na nasledujúce:

10.1. OS Prešov vo veci sp. zn. 9C/21/2014 uviedol: „Pokiaľ ide o žalovaným tvrdenú neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z peňažného ústavu na žalobcu k tomu súd uvádza, že uvedená námietka už je riešená konštantnou judikatúrou ako slovenskou, tak aj českou, kde podľa rozhodnutia NS ČR zn. 31 Cdo/1328/2007 (Rc 61/2010) „otázka platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je nerozhodná z hľadiska účinku splnenia dlhu postupníkov, ak postúpenie pohľadávky oznámil dlžníkovi postupca. Za tejto situácie, keď dlžník nie je oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky, zaniká jeho záväzok splnením postupníkov aj v prípade, že zmluva o postúpení pohľadávky neexistuje. Notifikačný úkon tak vyvolá zamýšľané právne následky týkajúce sa osoby oprávnenej prijať plnenie aj vtedy, ak k cesie vôbec nedošlo alebo zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná. Dlžník nemá (v súdnom konaní, v ktorom je proti nemu postupníkom uplatnená požiadavka na zaplatenie postúpenej pohľadávky) k dispozícii námietku, že zmluva o postúpení je neplatná.“ Vyššie uvedený záver je koniec koncov úplne logický, vzhľadom na zásadu, že postúpením pohľadávky sa postavenie dlžníka žiadnym spôsobom nemení. Dlžník nemôže novému veriteľovi zaplatiť ani o cent viac, ako by zaplatil veriteľovi pôvodnému. To, že nový veriteľ môže pohľadávku vymáhať razantnejšie na uvedenom závere nemôže nič zmeniť. Podľa § 92 ods.8 zákona č. 481/2001 o bankách - Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Podľa názoru súdu žiadny výklad nemôže viesť k záveru prezentovanému vedľajším účastníkom, že postúpiť môže banka iba pohľadávku, s ktorou je dlžník v omeškaní. Naopak citované ustanovenie zákona o bankách umožňuje postúpiť banke pohľadávku z peňažného záväzku voči jej klientovi ako celok, aj keď je klient v omeškaní iba s časťou peňažného záväzku. Znamená to teda, že banka nemusí vyčekať na uplynutie splatnosti celého peňažného záväzku klienta ale svoju pohľadávku z úverovej zmluvy môže postúpiť vcelku na iný subjekt. Gramatický a logický výklad je jednoznačný, nakoľko § 92 ods.8 zákona o bankách nehovorí o postúpení časti peňažného záväzku zodpovedajúceho omeškanej sumy ale o postúpení peňažného záväzku ako takého, pričom slovo tomuto zabezpečuje, že v prípade ak klient má voči banke viac peňažných záväzkov a v omeškaní je iba s niektorým, tak postúpiť možno iba peňažný záväzok, u ktorého došlo k omeškaniu a nie aj peňažné záväzky ďalšie (u ktorých k omeškaniu nedošlo). Slovo tomuto sa vzťahuje k peňažnému záväzku ako celku a nie len k omeškanej časti záväzku. Správnosť uvedeného je zvýraznená ešte tým, že zákon zdôrazňuje, že pri omeškaní čo len časti peňažného záväzku možno postúpiť celý peňažný záväzok (zákon už nezdôrazňuje slovo časť). Vyššie uvedený záver plynie aj zo stanoviska NBS predloženého žalobcom, v ktorom sa uvádza, že ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkov celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru. Výklad prezentovaný vedľajším účastníkom by viedol k tomu, že banka by bola povinná postupovať svoju pohľadávku po jednotlivých splátkach a trebárs aj rôznym novým veriteľom (čo by podstatne sťažilo orientáciu spotrebiteľa komu a koľko má platiť) alebo napriek tomu, že úver je pre ňu nelikvidný vykonávať ešte ďalšie úkony vedúce k jeho celkovému zosplateniu, s čím zákon o bankách nepočíta. Zároveň by banka nemohla splniť povinnosť odovzdania dokumentácie k úveru novému veriteľovi, keďže by stále bola aj veriteľom a mohla by odovzdať maximálne kópiu úverovej dokumentácie. Takýto výklad vedľajšieho účastníka vedie k absurdným dôsledkom a preto ho je nutné odmietnuť. Súd rešpektuje ochranu spotrebiteľa a hypertrofiu spotrebiteľského práva v posledných troch rokoch. Má však za to, že v rámci SR sa ochrana spotrebiteľa neuplatňuje zodpovedajúcim spôsobom. Ochrana spotrebiteľa nemôže viesť k ústupu od

konštantného výkladu jednotlivých právnych inštitútov a k ich prekrúcaniu tak, aby sa spotrebiteľovi urobiacemu jeho finančným možnostiam ekonomicky nesprávne rozhodnutie, takýmto spôsobom zabezpečovala možnosť zníženia jeho dlhu. Ochrana spotrebiteľa <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=nnptembqhfwpwy6boonyg65dsmvrgs5dfnq>> neznamenal nikdy ochranu pred jeho vlastnými ekonomickými (i neuváženými) rozhodnutiami, pri ktorých dal prednosť ponúkanému tovaru alebo službe pred svojimi peniazmi. Znamenala naopak predovšetkým jeho ochranu pred neúplnými a nepravdivými informáciami vyplývajúcimi z informačnej asymetrie medzi obchodníkom a spotrebiteľom, a ochranu slobody jeho vôle, pokiaľ nemohla byť realizovaná kvôli štandardným (predformulovaným) zmluvným podmienkam obchodníka.“

10.2. Vyššie uvedené rozhodnutie OS Prešov, Krajský súd v Prešove zrušil uznesením sp. zn. 8Co/24/2015 s nasledujúcim odôvodnením: „Aktívnou vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Odvolací súd v súvislosti s odvolacou námietkou ohľadom postúpenia úveru z banky na nebankový subjekt poznamenáva, že záver súdu prvého stupňa bez ďalšieho nie je dôsledný a vylučuje ho práve § 92 ods. 8 zákona o bankách, v zmysle ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť teda iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Z dôvodovej správy k zákonu o bankách (§ 92 ods. 7) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru odvolacieho súdu, zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pristúpením k argumentácii súdu prvého stupňa, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať ročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Žiadnym spôsobom nie je možné spochybniť právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej

splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Žalobca do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, predložil súdu len dôkaz o oznámení vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 25.10.2011 z jeho strany, ktoré bolo adresované žalovanému. Toto oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nemohol považovať súd za právne významné z dôvodu, že žalobca k takémuto úkonu nebol oprávnený. Žalobcom nebolo preukázané, že by žalovanému bola zo strany banky (právneho predchodcu žalobcu) skutočne doručená písomná výzva na plnenie dlžných splátok.“

10.3. Vzhľadom na to, že právny názor senátu 8Co KS v Prešove je v právnej praxi prevažujúci, rozhoduje aj senát 9C OS Prešov takýmto spôsobom. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS BA 6Co/203/2015 - Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/>> (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/>> Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>

KS PO 6Co/119/2013 - Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

KS PO 4Co/145/2014 - Napadnuté rozhodnutie a uplatňovaný nárok žalobcov, jeho právne posúdenie súdom prvého stupňa, odvolací súd nepovažoval za rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Súd prvého stupňa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky, splnenia zákonných podmienok pre postúpenie nesplatennej pohľadávky správne posúdil, s čím sa odvolací súd stotožnil. Predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sa stali splatnými.

KS BA 6Co/58/2016 - Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák..

KS PO 16Co/1/2016 - Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu o tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí o prípadnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje podmienky, ktoré musia byť splnené, ak chce banka ako postupca postúpiť na tretí subjekt, ktorý nie je bankou, svoje pohľadávky. V tomto smere odvolací súd uvádza, že v prípade nesplnenia týchto zákonných podmienok, nemôže dôjsť k postúpeniu pohľadávky, keďže ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je zákonom lex specialis vo vzťahu k ustanoveniu § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/>> a ďalej k ustanoveniam § 524 a nasl.

Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, ktoré všeobecne upravujú podmienky postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských vzťahoch. Inými slovami, ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je potrebné aplikovať na oblasť tých právnych vzťahov, ktoré boli na základe Zákona o bankách uzatvárané. Do tohto rámca patrí aj oblasť právnych vzťahov, na základe uzatvorených zmlúv o úvere (poskytnutých bankou), pričom subjektom právnych vzťahov môžu byť aj fyzické osoby - spotrebiteľia. Ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/>> upravujú podmienky postúpenia pohľadávky v širokom okruhu právnych vzťahov (z hľadiska predmetu subjektov); avšak ak predmetom právneho vzťahu je poskytnutie úveru bankou, ktorého subjektom (veriteľom) je banka, osobitne Zákon o bankách upravuje podmienky, za ktorých je možné pohľadávku postúpiť tretej osobe. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ktoré aplikoval súd prvej inštancie) v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inak povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní. Ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže. Ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Vo všetkých prípadoch však platí, že musí tomuto predchádzať písomná výzva na úhradu.

11. Vychádzajú zo všetkého vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že k platnému predčasnemu zosplatneniu úveru nedošlo, preto nebolo možné pohľadávku postúpiť zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu, pričom tomuto postúpeniu nepredchádzala výzva podľa § 92 ods.8 zákona o bankách a preto pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu zamietol.

12. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12.1. Keďže žalovaní boli v konaní plne úspešní majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.